

[Ministeren for Grønland.]

imellem at finde nye ting frem, som kunne pålægges afgifter, i stedet for at blive ved med de traditionelle grupper af varer.

Det ligger imidlertid sådan — og det tror jeg har været afgørende for landsrådet — at skal man have noget ind ved afgifter, så gælder det om at lægge afgiftsforhøjelserne eller afgifterne i det hele taget på varegrupper, hvor der er mulighed for at få nogle penge hjem; det er vel det, der har været afgørende for, at man har lagt afgiftsforhøjelserne på disse varegrupper. Det kan ikke hjælpe at lægge afgift på kosmetik, som jeg ikke tror man bruger meget af i Grønland, eller på lignende varer, som der ikke sælges noget videre af. Man har valgt cigaretter og sukker, fordi man har følt sig nogenlunde sikker på, at disse varer kunne give de penge, der var brug for til dækning af det underskud, der er fremkommet på regnskabet. Det skal imidlertid ikke forhindre, at jeg henstiller til landsrådet, hvis der i fremtiden bliver brug for flere penge, at se på, om der skulle være muligheder inden for andre varegrupper end dem, der her er tale om.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Carl P. Jensen, at jeg gerne skal undersøge spørgsmålet om pris- og lønåvnets virksomhed og om, hvorvidt der skulle være noget, der taler for, at det oftere skulle komme sammen og drøfte problemer fra Grønland.

Det ærede medlem hr. Peter Larsen var inde på spørgsmålet om, hvorfor der var to pristal, og det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde, at det var der ikke noget forbavsende i; det har vi jo også hernede. Det er rigtigt.

Forklaringen på, at man har to pristal i Grønland, er den, at de grønlandske bestillingsmænd i modsætning til arbejdere, der arbejder under almindelige overenskomster, har en speciel ordning med et brændselstillæg, der stiger eller falder sammen med kulprisen. Derfor har man været nødt til at have et særligt pristal for bestillingsmændene. Havde man ikke det, ville det betyde, at de i kraft af dette brændselstillæg kunne komme ud for enten at få nedsættelse af deres lønning to gange eller at få forhøjelser på det dobbelte af, hvad de øvrige har fået. Det er grunden til, at man også i dette

lovforslag har de to pristal. Det er ikke nogen nydannelse; det er noget, man har haft deroppe hele tiden.

Det ærede medlem var inde på, at et udvalg skulle se nærmere på tingene — og det kan jeg selvfølgelig ikke have noget imod; jeg vil blot indtrængende henstille, at dette udvalg arbejder så hurtigt, som det kan lade sig gøre, fordi der nu er meget, som taler for det, landsrådet har indstillet: at vi får disse afgiftsforhøjelser gennemført inden nytår, således at de kan træde i kraft fra 1. januar. Det er nemlig grundlaget for dets beregninger.

Til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen vil jeg sige, at Grønlandsministeriet — og det tror jeg også gælder landsrådet — har opmærksomheden henvendt på spørgsmålet om omkostningsniveauet. Det er jo rigtigt — som det ærede medlem var inde på — at det samarbejdsudvalg, som er nedsat for at se på fiskeriets problemer, også tager sigte på spørgsmålet om omkostningsniveauet; men desuden interesserer både ministeriet og den kgl. grønlandske handel sig i allerhøjeste grad for at bringe omkostningsniveauet ned gennem rationalisering og i det hele taget udbygning af de grønlandske erhverv. Vi har altså opmærksomheden henvendt på dette problem, og jeg lover det ærede medlem, at vi fortsat skal have opmærksomheden henvendt derpå.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh og det ærede medlem hr. Kristian Kristensen spurgte, hvorfor sukkeret nu skulle med, om ikke man kunne finde noget, der var mere luksusbetonet, i stedet for et fødemiddel som sukkeret. Jeg har i nogen grad svaret på dette spørgsmål, idet jeg har gjort opmærksom på, at man måtte finde noget, der kunne give penge. Men dertil kommer det, som det ærede medlem hr. Carl P. Jensen var inde på, og som det ærede medlem hr. Aksel Larsen yderligere understregede: at sukkeret i Grønland ikke alene er at betragte som fødemiddel, men at det også bruges på anden måde. Det er vist ikke noget ukendt heller i Danmark, selv om måske ikke så mange mere bruger sukkeret på anden vis end som almindeligt fødemiddel. Men bortset derfra er sukkerforbruget i Grønland rent ernæringsmæssigt for stort. Man har et væsentlig